Tom (Tirat 2)

Oyunun Adı: Sırça Hayvan Koleksiyonu
Yazar: Tennessee Williams
Çeviren: Aytuğ İzat

TOM – Evet, dağarcığımda bazı numaralarım var, elbisemin kolu içinde de bazı şeyler saklarım. Fakat, bir sahne sihirbazının tam zıddıyım ben. O, sizin gözünüzü öyle bir boyar ki, siz de bunu gerçek sanırsınız. Oysa ben size hayalle bezenmiş gerçeği sunarım.
En önce zamanı tersine, şu tuhaf, olağandışı 1930'lu döneme çeviririm, o koskoca Amerikan orta sınıfı, sanki körler için bir okulda eğitiliyordu. Onları ya kendi gözleri terk etmişti, ya da kendileri gözlerinden yararlanmasını bilmiyorlardı ki, parmaklarını çökmekte olan bir ekonominin Braille Alfabesindeki harflerine sıkı sıkı bastırıp duruyorlardı.
İspanya'da devrim vardı. Burada ise sadece bağrışmalar ve şaşkınlık hüküm sürüyordu. İspanya'da Guernica vardı. Burada ise, diğer zamanlardaki sessiz ve sakin şehirlerde, Chicago, Saint Louis ve Cleveland'da, çoğunlukla kanlı geçen işçi ayaklanmaları… İşte oyunumuzun sosyal geri planı budur.
Oyun, anılar üzerinedir. Bu yüzden de, loş, duygusal ve gerçek dışıdır. Anılarda her şey sanki müzikseldir. Bu da, kulislerden gelen keman seslerini açıklar. Ben oyunun sunucusuyum, hem de bir oyuncusu. Diğer karakterler, annem Amanda, kız kardeşim Laura ve son sahnede ortaya çıkan kardeşimin muhtemel kısmeti olan centilmen. Bu genç adam, oyundaki en gerçekçi karakter, bizlerin her nasılsa koptuğu gerçek dünyadan içimize giren çirkin niyetli kişi. Bir şair olarak benim simgelere karşı bir zaafım olduğundan, bu karakteri de bir simge gibi kullanıyorum; çok geç kalan ve bizim hayatta peşinden koştuğumuz beklentilerimizi simgeler o.
Oyunda bir de beşinci karakter var; kendisi şöminenin üzerinde asılı olan ve gerçeğinden daha büyük bu fotoğrafının dışında, oyunda asla görünmez. Bizi yıllar önce terk eden babamızdır bu kişi. Telefoncuydu, ama uzak diyarlara aşıktı, çalıştığı telefon firmasından ayrılıp, ışık delisi bu şehirden sıvışıp gitti…
Ondan aldığımız en son haber, Meksıka'nın Pasifik kıyılarında Mazatlan'dan gönderilen adressiz bir kartpostaldı ve üzerinde sadece iki kelime yazılıydı, "Merhaba… Hoşça kalın!" Sanırım oyunun geriye kalanı kolayca anlaşılabilir.